

ת"פ 45133/06/19 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד ברוך כרייף

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 45133-06-19 מדינת ישראל נ' כרייף

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: ברוך כרייף

בשם המאשימה: עו"ד מיכל אפלבוים

בשם הנאשם: עו"ד מירב נוסבוים

גזר דין

ביום 21.7.20 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות בשני אישומים. באישום ראשון: ניסיון לתיווך בעסקת סמים מסוכנים (שתי הזדמנויות), לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), וסעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). באישום שני: החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים. הצדדים הודיעו על הסדר דיוני במסגרתו תגביל עצמה המאשימה לעונש מאסר בפועל שלא יעלה על 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בכפוף לכך שהנאשם ימצא מתאים. ההגנה ביקשה לבחון אפשרות לסיים את ההליך ללא הרשעה, והנאשם הופנה לקבלת תסקיר מבחן.

עיקרי כתב האישום

1. בחלק הכללי נסקר אופן השימוש ביישומון "טלגראם" (להלן: היישומון) המהווה פלטפורמת תקשורת מוצפנת

עמוד 1

לביצוע עסקאות סחר בסמים.

אישום מס' 1: ביום 05.01.19 במסגרת התכתבויות ביישומון בין הנאשם לבין אחד בשם בר (להלן: בר), שלח האחרון לנאשם תיעוד של סמים באיכויות שונות והציע לו לרכוש אותם, כשהדגיש כי "זה לפני הניקוי". הנאשם השיב לבר כי הוא רואה שמדובר בסמים שגודלו בחממה, וביקש לדעת את המחיר לגרם. בר השיב כי התמונה לא משקפת את איכות הסם וכי הוא טרם ערך ניקוי, והנאשם הודיע לבר כי הוא בדרכו אליו. במועד שאינו ידוע נפגשו השניים. ביום 07.01.2019 שלח הנאשם לבר הודעה ובה ביקש ממנו "לארגן" עבורו סמים מסוג אחר, וכי הוא מגיע אליו מחר. בר שאל את הנאשם האם האחר לא אהב את הסוג הראשון שהנאשם הביא לו, הנאשם השיב בשלילה, ובר הבטיח לנאשם שידאג היום לסמים באיכות שונה, אבל התמורה תהיה יקרה יותר בהתאם. הנאשם נענה בחיוב תוך שהדגיש בפני בר: "כמה שיותר מהר הוא צריך, שלא יעבור הלאה". מאוחר יותר עדכן הנאשם את בר כי איננו מעוניין עוד שבר ישיג את הסמים בעבור האחר, ודרש כי בר יעביר אליו את הכספים אותם חייב לו. בר ניסה לשכנע את הנאשם שיגיד לאחר לרכוש מהסוג הראשון ששלח לו, וכך עדיין ישאר לשניהם רווח מהעסקה. הנאשם הסביר כי הוא עושה הכל כדי לקדם ולהוציא את העסקה לפועל (נסיעות, זמן, משא ומתן), וכעס על בר שבעטיו נאלץ להפסיד את העסקה עם האחר, וכדבריו: "אני לא זוכר בחיים שלי שנתקעתי". בהמשך ביקש הנאשם מבר לשלוח לו סמים (20-30 בודדים). השניים התמקחו על המחיר. הנאשם ביקש מבר לשלוח לו כמה דוגמאות שיוכל להראות לאחר, ובר הציע לשלוח בינתיים את התמונות ששלח בצירוף המחירים הנקובים "לחבר שלך", בהדגשת רווחיות העסקה לשניהם.

ביום 03.06.19 ביקש הנאשם מבר שישלח לו תמונות של הסמים אותם ראה אצלו באותו היום. בר שלח תמונות וסרטון, הנאשם ביקש "חצי" ושאל את המחיר. בר השיב בשאלה "לפי כמה אפשר לדחוף לו?" הנאשם השיב כי "לפי 40". ביום 04/06/2019 ביקש הנאשם מבר לרכוש "חצי" בעבור אחר, אך שבר ינסה להוריד מן המחיר שהציע. בר השיב שימסור לנאשם "טעימה" כדי שיעביר לאחר עם התמונות, ואם האחר ירצה הוא "יארגן" בעבור הנאשם "חצי", בתנאי שהתמורה תשולם במועד ביצוע העסקה.

אישום מס' 2: ביום 04.06.19 נתפסו בחדרו של הנאשם סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 3.13 גרם נטו.

תסקיר מבחן

2. ממצאי התסקיר יובאו בתמצית, מפאת צנעת הפרט. הנאשם בן 28, מתגורר ביחידת דיור בסמיכות לבית הוריו, עובד כספר גברים, נעדר הרשעות קודמות, בעל השכלה תיכונית, השלים שירות צבאי מלא, בתחילה כלוחם ובהמשך בתפקיד עורפי בעקבות פציעה בתאונת דרכים. הנאשם הציג לקצינת המבחן תעודת שחרור בה הוערך לטובה על ידי מפקדיו. לאחר שחרורו מצה"ל השתלב בעבודה מועדפת כפועל ייצור, בהמשך טייל ועבד בארה"ב לאורך כשנה ומחצה, וכשחזר ארצה בשנת 2017 השתלב בעבודה בקווי חלוקה של חברת קייטרינג, ועם אביו בתחום ההסעות. בשנת 2019 השלים בהצלחה לימודי ספרות גברים, ופתח מספרה משלו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות בהן הורשע, וביטא הכרה בפסול שבהתנהגותו. לטענתו, בתקופה הרלוונטית "היה בין עבודות, חווה הרגשת תקיעות בחייו", והיה מעונין להרוויח "כסף קל" באופן חד-פעמי, כששיתוף הפעולה עם בר, קרוב משפחתו, הקל עליו את הגישות ליישומן. הנאשם אף תיאר צריכת קנאביס בתדירות של פעם-פעמיים בשבוע, אשר הופסקה בעקבות מעצרו בהליך דנן. בהתאם, בדיקות שנתן שנלקחו מהנאשם נמצאו נקיות. הנאשם הוסיף וטען כי ניתק את קשריו עם גורמים עמם היה משתמש בקנאביס על רקע חברתי, שלל צורך בטיפול "יעודי בהתמכרויות, והדגיש כי ההליך הפלילי השפיע עליו באופן מרתיע.

קצין המבחן התרשם כי לנאשם רקע נורמטיבי, אינו מאופיין בקווי אישיות עברייניים, מגלה יכולת היענות לגורמי סמכות, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הפגין יציבות תעסוקתית, יכולת הבנה של הגורמים שהובילו אותו לשימוש מזדמן בסמים, ועצם קיומו של ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו. הנאשם ביטא שאיפות נורמטיביות לעתיד ורצון למנף את העסק שמנהל כיום כספר גברים, ובמקביל שוקל להשתלב בעבודה בתחום ההסעות בדומה לאביו. מכאן, הנאשם איננו זקוק להתערבות טיפולית כלשהי, וממילא פחת משמעותית הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

הגם שלא הוצגה אינדיקציה לפגיעה מוחשית כתוצאה מהרשעה, המליץ קצין המבחן לשקול בחיוב ביטול ההרשעה, על מנת שלא לפגוע בעתידו של הנאשם כאדם צעיר שעדיין מבסס את עתידו הכלכלי והתעסוקתי. עוד המליץ קצין המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 280 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, כשהתאם להסדר בין הצדדים הגבילה עצמה לרף עליון של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בכל הנוגע לשאלת ההרשעה, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי, ואין מקום לקבל את המלצתו של קצין המבחן. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הפנתה להתרשמותו החיובית של קצין המבחן מהנאשם, לגילו הצעיר, להיעדר הרשעות קודמות, לנטילת אחריות, וביקשה לקבוע את העונש בשליש התחתון של המתחם, בצירוף עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה, קנס שיופקד לקרן החילוט, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם טענה כי חלף זמן רב מאז ביצוע העבירות, כי לנאשם לא הייתה כל השפעה אקטיבית על עסקאות הסמים מושא כתב האישום, וכי חלקו של הנאשם היה קטן וזניח ביחס לפרשייה שנחקרה. עסקינן בהסתבכות יחידה של הנאשם בפלילים, בחור צעיר וחיובי, סקרה את נסיבותיו כפי שהובאו בידי קצין המבחן. מבלי להקל ראש, הסם הקשור בביצוע העבירות איננו מסוגי הסמים הקשים, ובמבחן המציאות לא קרה דבר, הסם "לא עבר ידיים" ולא נגרמו נזקים. הנאשם טיפל בעצמו ללא צורך בהליך שיקומי, שינה את מעגל חבריו, חדל משימוש בסמים כפי שהוכח בבדיקות שתן שניטלו ממנו, ואף קצין המבחן התרשם כי איננו נזקק לטיפול כלשהו. הנאשם הודה במעשיו, קיבל אחריות מלאה, מכיר בפסול שבהתנהגותו ומכה על חטא.

ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת קצין המבחן ולסיים את ההליך ללא הרשעה, זאת בין השאר על רקע המצב הכלכלי הקשה הפוקד את המשק כולו, והנאשם בתוכו, בעקבות משבר הקורונה. הנאשם לא הצליח להתפרנס ונאלץ לסגור את המספרה. בעקבות זאת ביקש להוציא רישיון נהיגה לרכב הסעות (הוצג מסמך ענ/1), אותו לא יוכל לקבל ככל שהרשעתו תעמוד על כנה. הפנתה בהקשר זה לתקנה 15ב לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה). מכאן, ביקשה ללמוד כי ההרשעה תפגע בנאשם באופן משמעותי, במידה המצדיקה ביטולה. הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

הנאשם הביע צער וחרטה על "הטעות שעשיתי". הבהיר כי מעונין להתקדם בחייו, תיאר את מצבו הכלכלי והנזק שנגרם לו בעקבות משבר הקורונה, החליט לחזור לתחום ההסעות, להוציא רישיון נהיגה לאוטובוס ולהתקדם. לשאלת בית המשפט, הביע נכונות לרצות עונשו בעבודות שירות, ככל שייגזר עליו עונש מאסר בפועל.

בהמשך לטיעוני הצדדים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, ונמצא מתאים.

דין

קביעת המתחם

4. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. הנאשם הורשע אמנם בביצוע שתי עבירות הכרוכות בסמים מסוכנים, אך לנוכח העובדה שהאישום השני - החזקת סם לצריכה עצמית בוצע יום אחד בלבד לאחר האירוע השני מושא האישום הראשון, ומאחר שהצדדים ממילא לא עתרו לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, לא ראיתי הצדקה לקבוע מתחמים שונים, ואסתפק במתחם עונש כולל.

לא אכביר מלים בדבר הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעים כתוצאה מעבירות הסחר בסמים. הפסיקה חזרה ושנתה כי מדובר בעבירות הפוגעות בשלום הציבור, בבריאותו ובביטחונו. "עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרן מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה" - רע"פ 6869/17 יבגני פילברג נ' מדינת ישראל (11.9.17). סחר והפצת סמים מסוכנים טומנים בחובם פגיעות ונזקים ישירים ועקיפים, מעצימים את העבריינות בחברה כולה ומהווים זרז לביצוע עבירות נוספות ומגוונות. הסחר באמצעות יישומון הטלגרם מעמיד את הציבור בסכנה מורכבת, ויוצר מצב בו הקלות והזמינות של רכישת סמים מסוכנים מאפשרים חדירת הסמים לאוכלוסיות נוספות ובפרט לקטנים, שיתכן כי לא היו נחשפים לסם בדרך אחרת.

בכל הנוגע לאישום הראשון - ניסיון תיווך בסמים בשני אירועים. צודקת ב"כ הנאשם בטענתה כי סופו של יום לא הושלמה עסקת סמים, ולא הועבר סם "מיד ליד". עוד מקובלת עליי טענתה כי לכאורה, הנאשם איננו העבריין הבכיר

באותן עסקאות. מנגד, מידת מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים עמוקה ביותר, ויעיד על כך תוכן המפורט של השיחות בינו לבין בר, כעולה מכתב האישום המתוקן. הנאשם בקיא בסוגי הסם, במחירים, באופן הגידול, מזהה את איכות הסם לפי תמונה. הנאשם פעל באינטנסיביות על מנת לנסות ולהשלים את עסקאות הסם, והעובדה שאלו כשלו - מקורה איננו ב"חזרה בתשובה" מתוך הפנמת הפסול במעשיו, אלא להיפך - הִסָּבָה לנאשם צער, תחושת פספוס ואובדן הכנסות. אמנם, מדובר "בסך הכל" בשני אירועים של ניסיון לתיווך בסמים, אך דווקא מרחק הזמנים המשמעותי בין האירועים (5 חודשים) מלמד על מי שהיה שקוע עמוק בתחום באותה התקופה.

5. מנעד העונש בעבירות סמים מגוון, ונגזר מסוג העבירה - סחר, עסקה אחרת, תיווך, החזקה שלא לצריכה עצמית, וכיוצ"ב - אלו גם אלו - כולן חלק משרשרת מכירת הסם, וראויות לענישה מחמירה. סוג הסם, משקלו, כמות העסקאות ותדירותן - כל אלו שיקולים רלוונטיים.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 8209-08-19 מדינת ישראל נ' פסו (9.12.19) החמיר בית המשפט בעונשו של מי שסחר בסם מסוג קנאביס ב- 53 עסקאות באמצעות יישומון "טלגראם". לעניינו, בית המשפט אישר את מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום בעבור עסקה בודדת במשקל 10-1 גרם, בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. פסק הדין אושר בבית המשפט העליון - רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.20).

כן ראו רע"פ 7858/19 וקנין נ' מדינת ישראל (28.11.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות סחר בסמים מסוג קנאביס וחשיש במשקל כולל 5.8 גרם. בית משפט השלום התחשב בכמויות הסם הקטנות ובסכומי הכסף הזעומים ששולמו תמורתן, ומנגד עמד על חומרתן של העבירות ועל הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה גם בנסיבות אלו. משכך נקבע מתחם עונש כולל בין מספר חודשי מאסר לבין 8 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות. עונשו של המבקש נגזר ל- 5 חודשי מאסר, עליו הצטברו מאסרים מותנים, ובסך הכל נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

בחנתי את פסקי הדין שהציגו הצדדים, ואין בהם כדי לשנות ממסקנתי בדבר הענישה הנוהגת. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שלקחתי בחשבון את סוג העבירה בה הורשע הנאשם, סוג הסם, הכמויות הקטנות ומספר האירועים המצומצם, מצאתי לקבוע מתחם עונש כולל בין עונש מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

6. הנאשם צעיר בן 28, נעדר הרשעות קודמות, הודה במעשיו, הביע חרטה, שיתף פעולה עם שירות המבחן, וניסה לעמוד על המניעים למעשיו. תסקיר המבחן חיובי, וקצין המבחן אף הרחיק לכת והמליץ לבטל את ההרשעה, על מנת שלא לפגוע בעתידו המקצועי של הנאשם. בניגוד למאשימה, שביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון, סבורני כי ראוי למקמו בחלקו התחתון של המתחם, אך אין מקום לחרוג הימנו לקולה משיקולי שיקום.

מנגד, לא מצאתי כי ענינו של הנאשם בא בגדרי אותם חריגים שבחריגים המצדיקים ביטול ההרשעה. כידוע, בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997), נקבע כי משהוכח ביצועה של עבירה, הרשעה היא הכלל, ואילו אי הרשעה היא החריג. על נאשם המבקש להימנע מהרשעה הנטל להראות בראיות מבוססות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים.

אשר לסוג העבירה, רק לעתים נדירות יורה בית המשפט על ביטול הרשעה למי שמעורב בשרשרת הסחר בסמים. ראו, מבין רבים, רע"פ 5478/19 לז"ר נ' מדינת ישראל (25.8.19) (להלן: ענין לז"ר): "בית משפט זה עמד זה מכבר על כך ש"בענייני סחר בסמים אי הרשעה צריכה להיות נדירה שבנדירות, נוכח חומרתה - חוטא ומחטיא את הזולת" (רע"פ 873/12 פלזני נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (2.2.2012)).

אשר לאופי הפגיעה, הנאשם לא הצביע ולו על ראשית ראיה לפגיעה קונקרטית. המסמך שהציג (ענ/1) - מסרונים מרשות הרישוי מחודשים ינואר-פברואר 2021 על כך שהחל בתהליך הוצאת רישיון נהיגה לרכב הסעות - ללא ראיות נוספות כלשהן - אין בו דבר וחצי דבר. יותר מכך, גם אילו נקבל את טענות הנאשם כפשוטן, כי הוא מצוי בתוך התהליך, וכי הוא מתעתד לעסוק בתחום עיסוק זה, אין בהן די. ראשית, הוראת החיקוק אליה הפנה הנאשם - תקנה 15ב לתקנות התעבורה, מורה כי הרשעה בפלילים היא שיקול רלוונטי אחד מבין מגוון שיקולים בהחלטה האם להעניק רישיון למועמד. שנית, ממילא יש להותיר את ההכרעה בשאלת מתן הרישיון לגורמים האמונים על כך. ראו ענין לז"ר:

"יתרה מכך, אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתה של המבקשת לשמש כמפקדת בצה"ל, יש להותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך. הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי נאשם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעיסוק מסוים, מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך (ראו והשוו: רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 923/19 פלזני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.4.2019))."

מכאן, הבקשה לביטול ההרשעה נדחית.

תוצאה

7. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל (תקופת המעצר - 16 ימים, נלקחה בחשבון, ולא תקוזז מעונש המאסר).

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בתחנת משטרת חדרה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.3.21. הנאשם יתייצב ביום 26.5.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון

של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות סמים מסוג פשע.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות סמים מסוג עוון.

ג. קנס בסך 2,000 ש"ח ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 10.6.21.

ד. הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה כלשהי על פקודת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"א, 24 מרץ 2021, במעמד הצדדים.